Цвітуть акації, цвітуть,
Довкіль медами пахне п'янко.
Сміються зорі і несуть
Нам слово вічності щоранку.

Радіє сонцю білий світ
І горнеться земля до неба.
...А я чомусь втікаю від
Того, що є й чого не треба.

Зажурений, мов сизий дим,
Я хочу впасти на коліна.
Але завіщо й перед ким?..
Мовчить душа моя нетлінна.